

Det fremgår af færdselslovens § 109, stk. 3, at staten eller den kommune, der ejer køretøjet, hæfter for erstatning i samme omfang som et forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring. Af § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. følger, at en motorkøretøjsforsikring skal dække hele EU- og EØS-området. Hæftelsen er således ikke begrænset til skader, der sker i udlandet. Skadelidte vil således i samme omfang som i relation til motorkøretøjer, der er forsikret i et forsikringsselskab, kunne få erstattet tab, der er forårsaget her i landet af et køretøj, der tilhører staten eller en kommune.

Den gældende lovgivning opfylder dermed allerede direktivets krav.

2.2.6. Visse typer af køretøjer, der er undtaget fra forsikringspligten

Første motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 4, litra b, giver medlemsstaterne mulighed for at gøre undtagelse fra kravet om ansvarsforsikring for bestemte arter af køretøjer (bl.a. visse landbrugsmaskiner) eller for køretøjer, der er forsynet med særligt kendemærke. I Danmark er denne mulighed ikke udnyttet.

Hvis en medlemsstat benytter sig af undtagelsesmuligheden, kan en anden medlemsstat kræve, at føreren et sådant køretøj ved kørsel i denne stat er i besiddelse af et gyldigt grønt kort, eller at han tegner en grænseforsikring. Der henvises til pkt. 2.1.5. ovenfor.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv ophæver i artikel 1, stk. 3, litra b, retten for medlemsstaterne til at kræve et grønt kort eller tegning af grænseforsikring. I stedet indføres en forpligtelse til at sikre, at køretøjer, der i andre medlemsstater er undtaget fra forsikringskravet, behandles på samme måde som køretøjer, der ikke er forsikrede. Det indebærer, at erstatningsorganet i en medlemsstat skal erstatte skader, som forvoldes af køretøjer, der er i en anden medlemsstat er undtaget fra forsikringspligten.

Betragtning 8 i direktivets præambel begrundet ændringen med, at ophævelsen af den systematiske grænsekontrol inden for EU ikke gør det muligt at kontrollere, at køretøjer, der passerer grænsen, er forsikret. Der er derfor ikke længere garanti for erstatning til ofre for ulykker, der forårsages af sådanne køretøjer i udlandet.

Som det fremgår af pkt. 2.2.3. udbetaler DFIM som garantifond i medfør af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. erstatning til skadelidte som følge af færdselsuheld i Danmark, der er forårsaget af uforsikrede motorkøretøjer. Der kan således efter gældende ret udbetales erstat-

ning for skader, der er forvoldt af et udenlandsk køretøj, som er undtaget fra forsikringspligten i det EU-land, hvor køretøjet er hjemmehørende, og dansk ret opfylder således det krav, som opstilles i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Bekendtgørelse nr. 880 af 23. august 2004 om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark indeholder imidlertid i § 2, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter føreren af visse køretøjer, der er hjemmehørende i EU-lande, skal være i besiddelse af gyldigt internationalt grønt forsikringskort eller af en grænseforsikringspolice udstedt af DFIM. Dette krav kan ikke længere opretholdes, og bestemmelsen vil derfor blive ophævet i overensstemmelse med direktivets krav.

Ændringen vil blive gennemført i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i færdselslovens § 76, hvorefter der kan fastsættes regler om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark.

2.2.7. Selvrisiko for skadelidte for tingsskade forvoldt af uforsikrede køretøjer

Andet motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 4, forpligter de enkelte medlemsstater til at oprette eller godkende et organ, som mindst inden for den lovpligtige forsikrings grænser skal erstatte tingsskade og personskade, der forvoldes af ukendte køretøjer, eller køretøjer, der ikke er omfattet af en lovpligtig ansvarsforsikring. Der er mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte en selvrisiko på op til 500 ECU, der kan gøres gældende over for skadelidte, der har lidt tingsskade som følge af uheld med uforsikrede køretøjer.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv ophæver i artikel 2 muligheden for at fastsætte en selvrisiko for tingsskade forvoldt af uforsikrede køretøjer. Det begrundes med, at en sådan forringer beskyttelsen af skadelidte og skaber forskelsbehandling i forhold til skadelidte ved andre ulykker.

Det fremgår af § 18, stk. 3, i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv., at DFIM som garantifond erstatter skader, der skyldes uheld i Danmark, forårsaget af uforsikrede motorkøretøjer. Der er ikke i bestemmelsen fastsat regler om selvrisiko for skadelidte i forbindelse med tingsskade, og bestemmelsen opfylder således allerede det EU-retlige krav, som opstilles i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

2.2.8. Betydningen af passagerers kendskab til førers spirituspåvirkning mv.

Tredje motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 1, bestemmer, at en motorkøretøjsforsikring skal